

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/upamietnianie/biezaca-dzialalnosc-biu/180070,IPN-upamietnil-katynczyka-por-Franciszka-Majewskiego-Tarnawka-5-marca-2023.html>
29.04.2024, 15:07

IPN upamiętnił katyńczyka por. Franciszka Majewskiego - Tarnawka, 5 marca 2023

Organizatorami uroczystości byli: Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Rzeszowie, Gmina Markowa oraz Ochotnicza Straż Pożarna w Tarnawce

POR.
FRANCISZEK
MAJEWSKI

1940

KIEROWNIK
SZKOŁY
POWSZECHNEJ
W TARNOWIE
ZAMORDOWANY
PRZEZ SOWJETÓW
W KATYNIU

INSTITUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Uroczystość odsłonięcia muralu poświęconego por. Franciszkowi Majewskiemu - Tarnawka, 5 marca 2023. Fot. Sławek Kasper (IPN)

Uroczystość odsłonięcia muralu poświęconego por. Franciszkowi Majewskiemu - Tarnawka, 5 marca 2023. Fot. Sławek Kasper (IPN)

Uroczystość odsłonięcia muralu poświęconego por. Franciszkowi Majewskiemu - Tarnawka, 5 marca 2023. Fot. Sławek Kasper (IPN)

Dr Mateusz Szpytma, zastępca prezesa IPN - Tarnawka, 5 marca 2023. Fot. Sławek Kasper (IPN)

Złożenie kwiatów przy Dębach Pamięci ku czci katyńców z gm. Markowa: mjr. Antoniego Fleszara, kpt. Władysława Ciekota i kpt. Franciszka Michnara – Markowa, 5 marca 2023.

Fot. Sławek Kasper (IPN)

Złożenie kwiatów przy Dębach Pamięci ku czci katyńców z gm. Markowa: mjr. Antoniego Fleszara, kpt. Władysława Ciekota i kpt. Franciszka Michnara – Markowa, 5 marca 2023.

Fot. Sławek Kasper (IPN)

Złożenie kwiatów przy Dębach Pamięci ku czci katyńców z gm. Markowa: mjr. Antoniego Fleszara, kpt. Władysława Ciekota i kpt. Franciszka Michnara – Markowa, 5 marca 2023.

Fot. Sławek Kasper (IPN)

5 marca 2023 r. w Tarnawce odsłonięto uroczyste mural upamiętniający por. Franciszka Majewskiego – kierownika szkoły powszechnej w Tarnawce w latach 1936-1939, żołnierza rezerwy Wojska Polskiego, uczestnika wojny obronnej, ofiarę zbrodni katyńskiej.

Mural został namalowany na ścianie siedziby Ochotniczej Straży Pożarnej w Tarnawce. Inicjatorem przedsięwzięcia był Antoni Bała – prezes Zarządu OSP w Tarnawce i były sołtys wsi. Prace zostały sfinansowane ze środków rzeszowskiego oddziału Instytutu Pamięci Narodowej. Autorem jest artysta Arkadiusz Andrejkow, twórca projektu „Cichy Memoriał”.

W uroczystości, którą poprzedziła msza św. w miejscowym kościele pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny, wziął udział zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dr Mateusz Szpytma.

W czasie wizyty na Podkarpaciu dr Szpytma złożył też kwiaty pod tablicami upamiętniającymi innych katyńców z Markowej: kpt. Władysława Ciekota, mjr. Antoniego Fleszara oraz kpt. Franciszka Michnara. Symboliczne Dęby Pamięci zostały posadzone dla uhonorowania oficerów zamordowanych wiosną 1940 r. przez NKWD.

***

Por. Franciszek Majewski

Urodził się 14 lutego 1911 r. w Tuliszkowie w Wielkopolsce. W 1930 r. ukończył Seminarium Nauczycielskie w Rogoźnie. Pracował jako nauczyciel szkół powszechnych w województwie lwowskim: w Żółkwi i w Sopocie Wielkim. W 1936 r. przyjechał do Tarnawki w pow. przeworskim, gdzie objął stanowisko kierownika miejscowej szkoły. Funkcję tę pełnił do wybuchu II wojny światowej.

W 1932 r. ukończył Dywizyjny Kurs Podchorążych Rezerwy przy 19. Pułku Piechoty we Lwowie. 1 stycznia 1936 r. został mianowany na stopień podporucznika rezerwy piechoty. Wziął udział w wojnie obronnej, walcząc w szeregach Ośrodka Zapasowego 2. Dywizji Piechoty Legionów. 18 września 1939 r. w miejscowości Załóżce w pow. zborowskim dostał się do sowieckiej niewoli. Przebywał w obozie jenieckim w Kozielsku. Wiosną 1940 r. najwyższe władze sowieckie zdecydowały o eliminacji elity polskiej, uznanej za „wrogów ludu”. Zginął 2 lub 3 kwietnia 1940 r. w lesie katyńskim, zamordowany strzałem w tył głowy. Jego nazwisko znalazło się na liście ofiar zbrodni katyńskiej opublikowanej przez Niemców w 1943 r.

Franciszka Majewskiego upamiętniają tabliczki zawieszane w katedrze polowej Wojska Polskiego w Warszawie i w kościele parafialnym w Tarnawce, a także Dąb Pamięci posadzony na Placu Wolności w Tuliszkowie. W 2007 r. został pośmiertnie mianowany na stopień porucznika.

Był żonaty z Marią z domu Kubat. W marcu 1939 r. urodził im się syn Marian Ryszard.

Kpt. Władysław Ciekot

Urodził się 7 grudnia 1907 r. w Czuryłach. Był synem Józefy z Parchetów i Szczepana, znanego działacza ludowego w powiecie siedleckim. Miał ośmioro rodzeństwa. Dzięki stypendium z Ministerstwa Spraw Wojskowych mógł ukończyć

medycynę na Uniwersytecie Warszawskim. Wiązało się to z odpracowaniem w wojsku wielu lat. 5 maja 1935 r. został młodszym lekarzem w 45. Pułku piechoty Strzelców Konnych w Równem, a już w czerwcu 1936 r. został w/z naczelnym lekarzem tej jednostki. Od 1937 r. służył jako lekarz w 21. Pułku ułanów w Równem. Zrezygnował z dalszej kariery wojskowej i udał się na dwuletni urlop, by za zgodą przełożonych objąć stanowisko lekarza w pierwszej w Polsce wiejskiej Spółdzielni Zdrowia w Markowej. W kwietniu 1939 r. przeszedł do rezerwy, całkowicie poświęcając się pracy u podstaw. W związku z mobilizacją udał się do macierzystego pułku w Równem. Prawdopodobnie w tamtejszym szpitalu garnizonowym został aresztowany przez Sowieców, a następnie przewieziony do obozu w Kozielsku. Zginął w Katyniu po 16 kwietnia 1940 r. Przy jego zwłokach znaleziono m.in. dowód osobisty i listy od żony.

W 1936 r. poślubił Annę (Hannę) Pyć, zaangażowaną w działalność ruchu ludowego. Mieli córkę Annę Krystynę. W 2007 r. został pośmiertnie mianowany na stopień majora.

Mjr Antoni Fleszar

Urodził się 20 grudnia 1897 r. w Markowej. Był najstarszym z ośmiorga dzieci Józefa Fleszara i Katarzyny z domu Grad. W czasie I wojny światowej służył w armii austro-węgierskiej. Walczył m.in. w Tyrolu, Karyntii i Gorycji. Wtedy też zaczął używać nazwiska Fleszar. W maju 1918 r. przeszedł do konspiracji w szeregach Polskiej Organizacji Wojskowej, zyskując opinię jednego z najgorliwszych członków organizacji. Jako członek Kompanii Szturmowej dowodzonej przez por. Kazimierza Jankowskiego-Jasińskiego wziął udział w akcji dywersyjnej pod Brodami i zajęciu Włodzimierza Wołyńskiego, a następnie został wcielony do 1. pułku Legionów.

Walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. W wolnej Polsce stacjonował m.in. w Grodnie, Wilnie, Rzeszowie i Jarosławiu – tam też był dowódcą Dywizyjnego Kursu Podchorążych Rezerwy 24. Dywizji Piechoty. We wrześniu 1939 r. brał udział w walkach nad Dunajcem w okolicy Wojnicza, pod Birczą, w lasach Janowskich, pod Boratyczami-Hussakowem, Rzęsną Ruską i pod Lwowem. 22 września 1939 r. 24 DP skapitulowała przed armią sowiecką: szeregowców i podoficerów zwolniono, a oficerowie zostali uwięzieni w obozach jenieckich. Mjr Fleszar został wywieziony do Starobielska, skąd napisał kilka listów do rodziny – do adresatów dotarły tylko dwa: z 29 listopada 1939 r. i 9 marca 1940 r. W kwietniu lub maju 1940 r. został zastrzelony w Charkowie, a następnie wrzucony do dołów śmierci w Piatichatkach.

W 1930 r. ożenił się z Marią Miralewską. 2 stycznia 1940 r. urodziła się ich córka, Teresa, której ojciec nigdy nie zobaczył. Kilukrotnie odznaczono go Krzyżem Walecznych. Uhonorowany także Krzyżem za Wilno, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Niepodległości.

W 2007 r. został pośmiertnie awansowany do stopnia podpułkownika.

Kpt. Franciszek Michnar

Urodził się 28 września 1892 r. w Markowej jako syn Michała i Franciszki z domu Inglot. Był żołnierzem zawodowym, uczestnikiem I wojny światowej (w szeregach wojska austro-węgierskiego), wojny polsko-ukraińskiej i polsko-bolszewickiej. Służył w 27. pułku artylerii lekkiej we Włodzimierzu Wołyńskim jako oficer gospodarczy. Po 17 września 1939 r. dostał się do sowieckiej niewoli. Został zamordowany w kwietniu lub maju 1940 r. Miejsce jego pochówku nie jest znane. Najprawdopodobniej został pogrzebany w Bykowni koło Kijowa, gdzie na polskim cmentarzu wojennym znajduje się poświęcona mu tabliczka epitafijna.